

ע. הלל : שנת

פֿטמע צשבים גלי דעת
כהטצן צטינים חלב
וכצמח חלקנה לאט
מלאתי תרדמה.

תא אל תא
רקמה אל רקמתה
וכהפקד ערשי-חלי צדת רופאים רוחפה
וכמגע אצבעות גזירה מצחי קודחים לבצע
גרקמתי שנת.

אז מסבכו נח צרי!
לעש גאון הערבות
וקרו פתנים מזגגי דבש-חמות
תפיים הצריחו ארס-נהב-אברתם —
נצת, נצת סבכי!

צקוון קהמון קופיו הצואים, המצטתקים
רוצצו דישוניו היקושים ודון,
כהתגלגל לביאותיו הצוחקות
קרסו פילותיו שחת;
עד עלות,
עד עלות חלומי חרס —

לפול תהומות קרן
 ארצות הצב והקרית
 צוצי הקטב המרי
 קרסי הקרח הנוגים
 מחוזי שפטי הפרדמה.

שם באפרו נכאה שריק הצחקון הדק
 של עוף הפסד
 שם במבואות ובנקיקים סמויים כל אוהבי
 טוּגַי רוֹבִיָהם אַבְק־אָדִי
 שם השמשות הבוררות אין-קול!

ומצל

מקר עד קר. פקשת צדנן נח
 מקט!

צח ואדון נחדל-מבע
 זולתי הביטו בי;
 הבט ובחן קליתי
 הבט והבט וסמאני —

כלי פרש בנניו.
 כל מאדו מביטי.
 אלם ונכר-ראי,
 נח צעוף
 ומצטחק —

נה-נה-נה: המבט —
 מבט מותי.